

Ένα ποίημα στη μνήμη του αδελφού του Σεβασμιωτάτου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Σαν σήμερα, 6 Οκτωβρίου 2013, κοιμήθη ο Απόστολος Παπαχρήστος, κατά σάρκαν αδελφός του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά. Ο Απόστολος μεγάλωσε στη Μεγάλη Χώρα, αφού διέμενε με την οικογένειά του στο πρεσβυτέριο, απέναντι από τον Ιερό Ναό του Απ. Παύλου. Μεγάλη η προσφορά του στον συνάνθρωπο, στην τοπική Εκκλησία και όχι μόνον.

Στη μνήμη του, αναδημοσιεύουμε **ένα ποίημα** του εφημέριου Μεγάλης Χώρας π. Κοσμά Τσιτσιβού, το οποίο έγραψε στις 30/10/2013:

“Εις μνήμην Αποστόλου Παπαχρήστου”

Τις σκέψεις μου αυθόρμητα
θέλω να τις εκφράσω
κι ας κάνω λάθη συντακτικά
στο χαρτί πού θα τις γράψω.

Είναι όμως σίγουρο
ότι γράψουμε κι αν πούμε
θα 'ναι ένα τίποτα
για τον άνθρωπο που τιμούμε.

Ένας άνθρωπος του Θεού
με ακέραιο το ήθος
ήταν κι ο αγαπητός
Απόστολος Παπαχρήστος.

Όσοι τον γνωρίσαμε
από πολύ κοντά του
είδαμε με θαυμασμό
τα πολλά χαρίσματά του.

Δεύτερο σπίτι του ήτανε
στη Μ. Χώρα η Παναγία

για την οποία έδειχνε
μεγάλη αδυναμία.

Κοντά στον πατέρα του ήτανε
εκεί στον Απόστολο Παύλο
αυτό τον εξεκούραζε
όσο τίποτ' άλλο.

Ήτανε από μικρός
μέσα στην εκκλησία
έψελνε για το Θεό
με πίστη και μαεστρία.

Η πείρα του η ψαλτική
έβγαλε πολλούς ψαλτάδες
δωρεάν τη δίδαξε
σε γιούς και πατεράδες.

Έτρεχε και στα χωριά
για την Προηγιασμένη
δεν ήθελε καμιά ψυχή
να μένει διψασμένη.

Την τυπική διάταξη
εξέδιδε με ζήλο
απόλυτη η ακρίβεια
ήταν σε κάθε φύλλο.

Ακολουθίες έγραφε
και για πολλούς Αγίους
λίγα στοιχεία αν ήξερε
για τους δικούς τους βίους.

Κανόνες παρακλητικούς
για την Υπεραγία
όπως στη Μεγαλοχωρίτισσα
αφέντρα Παναγία.

Πλατιά η καρδιά του ήτανε
όλους εκεί χωρούσε
ακόμη χώραγε κι αυτόν
πού τον στεναχωρούσε.

Ήταν ψυχή πονόψυχη
αγάπη παντού να σπέρνει
έμαθε από μικρός

να δίνει χωρίς να παίρνει.

Ορφανά και χήρες στήριζε
κι όπου έβρισκε πενία
ήταν καθήκον του ιερό
αυτή η εντολή η θεία.

Κουράγιο και δύναμη σου 'δινε
κάτω να μην το βάλεις
σ' ανέβαζε το ηθικό
χωρίς να καταλάβεις.

Μαζί του κουβεντιάζοντας
πολλά ήθελες να μάθεις
και πριν να φύγεις σ' έκανε
σίγουρα να γελάσεις.

Η προσφορά του πέρασε
και εκτός Ελλάδος
ήταν όντως για πολλούς
ευεργέτης τους μεγάλος.

Πολλοί τον πλησιάζανε

με στόχο την απάτη
αυτός όμως τούς έδειχνε
ειλικρινή αγάπη.

Οι γνώσεις του ήταν γενικές
το μυαλό του μία θήκη
που χώραγε μέσα σ' αυτή
κινητή βιβλιοθήκη.

Αγάπαγε την εξοχή
τα πουλιά να κελαηδάνε
στο κτήμα του ήθελε συχνά
οι ώρες του να περνάνε.

Ήτανε φιλακόλουθος
όλου του νυχθημέρου
η ζωή του ήταν αυτή
τού κόσμου – καλογέρου.

Ιώβια είχε υπομονή
πίστη γιγαντομένη
ήξερε τις θλίψεις του
πώς να τις υπομένει.

Ήρθε όμως κι η στιγμή
πού θα' ρθει για τον καθένα
πού 'φυγε απ' τον κόσμο αυτό
πού 'ναι σαν ένα ψέμα.

Έφυγε στους ουρανούς
στη μόνιμη πατρίδα
στη Βασιλεία του Θεού
τη μόνη μας ελπίδα.

Ας αναπαύει ο θεός
την αγαθή ψυχή του
στου παραδείσου τη χαρά
μαζί με τούς γονείς του.

Όταν κι εμείς θα κλείσουμε
τα μάτια μας μια μέρα
μαζί του ν' ανταμώσουμε
στο σπίτι του ΠΑΤΕΡΑ.

(Ο Απόστολος κοιμήθη την 6/10/2013 , ετών 64. Αιώνία η μνήμη του).